

dog § 21), hvad enten disse ifølge §§ 14 og 25 i Lov af 9de April 1851 ville være at omregulere eller ei.

§ 27.

Fra samme Tidspunkt forhøies de ved Lov af 9de April 1851 §§ 17 og 18 og Lov af 24de Februar 1858 § 4 hjemlede Invalidforsørgelser med 30 pCt. af de første 300 Kroner og 10 pCt. af det overflødende Beløb.

§ 28.

Fremdeles blive fra samme Tidspunkt de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalstakassen, Landmilicefonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, at forhøies med 20 pCt. af det Beløb, hvortil de i Genhold til Lovbevilling alt fra tidligere Tid ere blevne forhøiede.

§ 29.

Med Fastsættelsen af samtlige ovennævnte Forhøielsesbeløb bliver dog at iagttage, at den hele Forsørgelse, som enhver Paagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Marsbeløbet forhøies derfor i mødende Tilfælde saa meget, som dertil udfordres.

LXII.

Erklæring

over

Forflag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 29de Marts 1876).

Landsthinget har ændret det foreliggende Lovforflag saaledes, at det i alt væsentligt er overensstemmende med det oprindelige Regjeringsforflag, idet man dog har foreslaaet yderligere at indskrænke de Foranstaltninger, der i den nærmeste Fremtid agtes tilveiebragte ved Flaadestationen i Agerøsfjand og at anvende de dertil bestemte Beløb til en stærkere Udvikling af Flaadens Materiel. Landsthinget har saaledes ogsaa udstemt den af Folkethinget vedtagne § 2, der indeholdt den finansielle Bettagelse for Sværtsættelsen af de omhandlede Befæstningsanlæg og Anskaffelser.

Udvalgets Flertal har ikke i de Forhandlinger, der har fundet Sted, siden Sagen sidst foretoges i Folkethinget, fundet tilstrækkelig Anledning til i noget Punkt at fravige, hvad Folkethinget sidst har vedtaget, og indstiller saaledes, at Lovfor-

slaget vedtages paany i den Skikkelse, som det fik ved 3die Behandling i Folkethinget.

Udvalgets Mindretal (Dinesen, Gad, Ravn, Scavenius, Lermansen, Thomsen og Evermoes) kan ikke slutte sig til Flertallets ovenfor nævnte Indstilling, idet denne tilsigter at omdanne Lovforflagets Indhold netop i Overensstemmelse med de samme Forflag, som Flertallet anbefalede til Vedtagelse ved Sagens 2den Behandling i Folkethinget, og som Mindretallet i den under 4de f. M. afgivne Udvalgsbetænkning ansaa det for sin Pligt bestemt at modsætte sig.

Det vil erindres, at Mindretallet i den ovenfor nævnte Betænkning derimod anbefalede det oprindelig af Regjeringen forelagte Lovforflag til Vedtagelse med to Ændringer af mindre ind-